

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUZĂU
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 3423/114/2014

ÎNCHEIERE NR. 15 – Camera preliminară
Ședința camerei de consiliu de la 27 Ianuarie 2015

Completul compus din:
JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ Mădălina Lăzărescu
Grefier Cristina Bucur

Ministerul public, PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL BUZĂU
reprezentat prin procuror VASILE ARDEI

Pe rol judecarea plângerii formulată de către petenta FUNDAȚIA CENTRUL DE RESURSE JURIDICE, cu sediul procesual ales în București, str. Arcului, nr. 19, sector 2, împotriva ordonanțelor nr. 607/II/2/2014 din 14.10.2014 și nr. 165/P/2014 din 11.09.2014 date de Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău.

La apelul nominal făcut în ședința camerei de consiliu au lipsit FUNDAȚIA CENTRUL DE RESURSE JURIDICE reprezentantă VADIM MIHAI CHIRIAC și intimatul ALEXANDRU VASILE reprezentat de avocat ales Ene Ciprian ce substituie pe avocat TUDORANCEA MIHAIL.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Avocat Ene Ciprian pentru intimatul Alexandru Vasile solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv 59 de acte referitoare la funcționarea petentei.

Judecătorul de cameră preliminară, după verificarea celor 59 de înscrisuri, constată că este vorba de acte existente deja la dosar, astfel că respinge solicitarea d-lui avocat.

Nemaifiind alte cereri de formulat, judecătorul de cameră preliminară constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Vadim Mihai Chiriac pentru petenta Fundația Centrul de Resurse Juridice susține că a sesizat organele de urmărire penală cu privire la niște fapte, la niște abuzuri și a solicitat ca printre persoanele care urmează să fie cercetate trebuie să se regăsească proprietarul căminului, administratoarea acestuia, precum și orice alți membri ai personalului care se fac vinovați de abuzuri asupra beneficiarilor, însă parchetul în mod eronat a reținut faptul că s-a solicitat doar cercetarea lui Vasile Alexandru.

Consideră că omisiunea Parchetului de a investiga toate persoanele menționate în denunț, reprezintă o gravă neglijență. Având în vedere natura abuzurilor pe care le-a semnalat, respectiv condiții materiale precare, agresiuni asupra beneficiarilor, neacordarea tratamentelor medicale, avorturi forțate, încălcări ale vieții private, decese cauzate de lipsa de îngrijire, este evident faptul că acestea nu s-ar fi putut desfășura fără participarea directă a personalului căminului care avea atribuții în îngrijirea și asistarea beneficiarilor și fără concursul administratoarei

centrului care, prin natura postului, avea sub supraveghere și coordonare directă toate activitățile petrecute în acesta.

Mai mult, activitatea de strângere a probelor s-a desfășurat superficial și cu întârziere, întrucât verificarea directă a condițiilor de locuit a fost efectuată la mai bine de 7 luni de la data la care s-a formulat denunțul. Susține că față de gravitatea faptelor semnalate, era imperios necesar ca această vizită să aibă loc cât mai repede posibil după introducerea denunțului, pentru ca organele de cercetare penală să consemneze declarațiile tuturor beneficiarilor căminului, pentru a preîntâmpina ștergerea urmelor infracțiunilor de către făptuitori, precum și pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni având drept victime beneficiarii căminului.

Susține că s-au făcut demersuri din partea petentei pentru a identifica parte din beneficiarii căminului de la acea vreme și au identificat doi dintre aceștia, [redacted] care au acuzat abuzuri din partea personalului căminului și care, în prezent, se află în CRRN [redacted].

De asemenea, mai mulți membri ai personalului centrului din [redacted] au constatat situația precară în care se aflau foștii beneficiari ai căminului din Aldeni la sosirea în acest centru din [redacted].

Solicită admiterea plângerii, desființarea soluțiilor atacate și restituirea cauzei la parchet pentru completarea urmării penale.

Avocat Ene Ciprian pentru intimatul Vasile Alexandru consideră că parchetul a dat o soluție corectă asupra plângerii formulată de către petentă, soluție ce este temeinic motivată sub toate aspectele.

Susține că petenta a avut calitatea de denunțător și atât, însă aceasta și-a rezervat dreptul de a sesiza organele de cercetare penală, iar orice solicitare de tragere la răspundere a unor persoane nu își are dreptul, fiind o încălcare a separării instituțiilor în stat, neavând calitate procesuală în prezenta cauză.

Arată că petenta a formulat plângere împotriva unor acte ale unei instituții, ceea ce atrage sancțiunea inadmisibilității unei astfel de plângeri, considerând că atitudinea acesteia de a face cercetări în paralel cu Parchetul, este un abuz.

Totodată, invocă decizia nr. 123/2011 pronunțată într-o cauză similară, în care Agenției Naționale de Integritate nu i-a fost recunoscută calitatea procesuală.

Pe fond solicită a se constata că reprezentanții parchetului au întreprins toate procedurile legale.

În concluzie solicită respingerea plângerii ca inadmisibilă, iar în subsidiar respingerea ca neîntemeiată, întrucât dosarul de urmărire penală este administrat și gestionat după procedurile legale în vigoare.

Totodată, solicită și cheltuieli de judecată.

În replică, Vadim Mihai Chiriac pentru petenta Fundația Centrul de Resurse Juridice, referitor la admisibilitatea plângerii, arată că acea decizie invocată se referă strict la A.N.I., care are un alt statut.

Susține că dispozițiile Codului de procedură penală nu limitează petenta în nici un fel, întrucât obiectul de activitate al acesteia este de apărare a drepturilor omului.

Reprezentantul parchetului, strict legat de legalitatea și temeinicia soluției dată de parchet de clasare și netrimitere în judecată a făptuitorului, arată că a fost avută în vedere și calitatea procesuală a petentei cu privire la care susține că a

formulat un denunț, însă aceasta nu mai poate formula și plângere împotriva ordonanței de clasare.

Consideră că soluția dată de parchet, arătând că s-a formulat și în scris punctul de vedere pe care îl susține, este una corectă, că cercetarea penală și-a atins dimensiunile și limitele și corect s-a reținut că nu s-au identificat elemente de natură infracțională.

Arată că etapele cercetării penale este cercetarea in rem pentru a se identifica existența faptei și a persoanei și abia apoi urmărirea penală a persoanei respective, considerând că au fost respectate întocmai aceste reguli.

Astfel, s-a început urmărirea penală față de Alexandru Vasile, au fost audiați în calitate de martori a unor angajați ai centrului respectiv, astfel că s-a creat ideea că nu sunt elemente care să conducă la existența unor fapte penale, neidentificându-se elemente care să conducă la incriminarea lui Alexandru Vasile și a celorlalte persoane.

Consideră că soluția este legală și temeinică, nu se impune reluarea cercetărilor, iar cu privire la calitatea procesuală a petentei, chiar dacă se va lua în considerare interesul legitim al Fundației, pe fond, plângerea este nefondată, formulând concluzii de respingere.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Asupra prezentei plângeri;

FUNDAȚIA CENTRUL DE RESURSE JURIDICE, cu sediul procesual ales în București, str. Arcului, nr. 19, sector 2, a formulat plângere împotriva ordonanțelor nr. 607/II/2/2014 din 14.10.2014 și nr. 165/P/2014 din 11.09.2014 date de Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău, solicitând desființarea soluțiilor pronunțate și restituirea cauzei la procuror pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală, arătând următoarele:

În baza unui protocol de colaborare încheiat cu Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, în temeiul art. 33 din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, Centrul de Resurse Juridice efectuează periodic vizite neanunțate în instituții din România în care există persoane cu dizabilități intelectuale.

La data de 21.11.2013, experții CRJ au realizat o vizită inopinată de monitorizare a modului în care sunt respectate drepturile persoanelor cu dizabilități mintale în Căminul de vârstnici și adulți cu dizabilități Aldeni, comuna Cernătești, județul Buzău (și care oferea, la data respectivă, servicii unui număr de aproximativ 100 de persoane, domiciliat în București).

În rapoartele experților CRJ, întocmite ca urmare a acestei vizite, au fost menționate grave încălcări ale drepturilor beneficiarilor rezidenți în Cămin, încălcări majore ale prevederilor Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ale Legii nr. 487/2002 privind sănătatea mintală și protecția persoanelor cu tulburări psihice, precum și ale Ordinului nr. 372/2006 privind Normele de aplicare a Legii nr. 487/2002.

În data de 14.02.2014, experții CRJ au realizat o nouă vizită inopinată de monitorizare a modului în care sunt respectate drepturile persoanelor cu dizabilități mintale rezidente în cămin. La data acestei vizite, proprietarul Vasile Alexandru nu

a permis experților CRJ să-și finalizeze activitatea și nici nu au fost oferite date cu privire la numărul exact al beneficiarilor.

În urma vizitei din 14.02.2014, la trei luni de la data primei vizite, experții CRJ au constatat că situația beneficiarilor s-a înrăutățit mult și că faptele săvârșite în cadrul căminului sunt fapte ce intră sub incidența legii penale.

Ca atare, la data de 18.02.2014, a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău un denunț referitor la abuzurile pe care personalul din Cămin le aplica beneficiarilor acestuia. Prin denunț, am solicitat cercetarea și trimiterea în judecată a persoanelor responsabile de abuzurile săvârșite asupra beneficiarilor (inclusiv proprietarul și administratoarea căminului și restul personalului care se face vinovat de abuzuri), considerând că acestea intră în sfera faptelor prevăzute de art. 188, art. 193, art. 281, art. 282 și art. 297 C. Pen.

La data de 11.09.2014, Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău a dispus clasarea cauzei pe motivul că faptele nu există.

A formulat plângere împotriva acesteia la data de 03.10.2014, solicitând infirmarea ordonanței de clasare și redeschiderea urmăririi penale în cauză.

La data de 17.10.2014, le-a fost comunicată ordonanța de respingere a plângerii, apreciindu-se că motivele nu sunt sprijinite de probe și că nu au nici calitate procesuală pentru a ataca soluția de clasare.

Analizând plângerea formulată de petentă, constat că ea este întemeiată, urmând a fi admisă pentru următoarele considerente:

La data de 18.02.2014, Fundația „CRJ” formulează un denunț prin care „ aduce la cunoștință săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 188, 193,281,282, 297 c. pen în incinta Căminului de vârstnici și adulți cu dizabilități Aldeni, com Cernătești, jud. Buzău”.

În cuprinsul acestuia arată că, în exercitarea obiectului de activitate, acela al protecției persoanelor cu dizabilități mintale, experții săi, la 21.11.2013, au realizat o vizită inopinată la acest cămin, constatându-se grave nereguli și activități care pot constitui elementele constitutive ale unor infracțiuni de omor, lovire, supunere la rele tratamente, tortură, abuz în serviciu, mai exact: toți beneficiarii prezentau echimoze, răni, cicatrici sau aveau membrele umflate datorită faptului că fuseseră legați cu sfoară, unele dormitoare erau mixte, într-o cameră de 3 paturi erau 6 persoane într-o stare avansată de sedare, legate cu sfoară, având răni grave, o altă persoană era complet goală, nesupravegheată, aflată într-o stare avansată de tremur, toalete foarte murdare, toți beneficiarii au spus că se simt rău de la medicație cerând ajutorul, majoritatea erau rași în cap, cu hainele rupte, pantalonii legați cu sfoară, nu li se permitea ieșire în aer liber, s-au plâns de un tratament inuman spunând că mâncarea este „ scârboasă „ și nu li se dă nici măcar o felie de pâine în plus, beneficiarii se bat între ei dar și cu personalul și nu au acces la medici de specialitate, orice formă de comunicare cu exteriorul este suprimată, nu pot intra în legătură cu rudele, personalul este ajutat de bărbați să le dezbrace pe fete, să le spele, să le lege.

Mai mult, doar între două vizite au decedat 6 persoane iar înhumarea a fost făcută fără certificat medico-legal sau investigații suplimentare referitoare la cauza decesului.

În concluzie, a solicitat verificări și „tragerea la răspundere a proprietarului, administratorului, personalului vinovat”.

Din ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău, nr. 165/P/2014 din 11.09.2014 rezultă următoarele:

Prin încheierea de autentificare nr. 9/09.01.1997 a B.N.I. Vergu Ștefan s-a înființat Fundația "Alexandru Ioan Cuza", avându-l ca președinte pe Alexandru Vasile.

Prin sentința civilă nr. 54/27.03.1997 a Tribunalului Buzău a fost admisă cererea formulată de suspect, în sensul că Fundația "Alexandru Ioan Cuza" a dobândit personalitate juridică, facându-se mențiune în registrul special al persoanelor juridice, conform legii nr. 21/1924, ținut la Grefa Tribunalului Buzău.

Inițial sediul fundației a fost la domiciliul suspectului, însă, prin încheierea din 04.12.2007 a Judecătoria Buzău, sediul s-a schimbat în satul Aldeni, comuna Cernătești, județul Buzău.

Suspectul, din anul 1999, a închiriat o parte din spațiile S.C CONPRIF S.A. Cernătești, sat Aldeni și a început să amenajeze aceste spații.

Primele persoane au fost cazate în anul 2000, încheindu-se convenții cu aparținătorii vârstnicilor, astfel că, până în anul 2004, numărul persoanelor cazate a ajuns la 20.

În anul 2007, suspectul a fost contactat de reprezentantul "Fundației Max" din Olanda, pentru modernizarea Centrului de îngrijire. Ulterior, olandezii au investit 230.000 Euro în modernizarea centrului.

Suspectul a mediatizat existența centrului în județele limitrofe și, înființarea persoanelor vârstnice a crescut, a efectuat și numeroase modificări la actele adiționale la statut și actul constitutiv ale fundației, reorganizând Așezământul Social pentru persoane vârstnice, adolescenți și adulți cu dizabilități Aldeni, în Căminul de Bătrâni Aldeni și Centrul de îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Handicap Aldeni.

Ca urmare modificărilor efectuate în statut, din anul 2011, între Fundația "Alexandru Ioan Cuza" și Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului ale municipiului București s-au încheiat protocoale în baza cărora persoanele adulte cu handicap erau aduse în centrul sus-amintit.

Pentru buna funcționare au fost încheiate contracte de colaborare cu medicul de familie Benga Alexandru Cristian (în evidențele cărui erau înscrși toți pacienții Căminului de Bătrâni și ai Centrului de îngrijire și Asistență) precum și cu medicii Alina Rotam (psihiatru) și Ana Toader (psiholog) de la Spitalul pentru Măsuri de Siguranță Săpoca, care examinau pacienții săptămânal sau ori de câte ori era nevoie și prescriau medicație corespunzătoare.

În datele de 21.11.2013 și 14.02.2014, experți din cadrul Fundației "Centrul de Resurse Juridice" au efectuat două controale inopinate pentru a verifica condițiile în care stau persoanele vârstnice și cu dizabilități din satul Aldeni, comuna Cernătești, județul Buzău.

Experții au constatat deficiențe, solicitând tragerea la răspundere penală a suspectului Alexandru Vasile pentru cele cinci infracțiuni menționate mai sus.

Ca urmare a mediatizării condițiilor de locuit, au fost dispuse verificări și de către Direcția de Sănătate Publică Buzău, care eliberase la data de 20.02.2014

autorizația sanitară de funcționare, precum și Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Buzău. Inspectorii ultimei instituții, la 11.03.2014, au efectuat verificări atât la Căminul de Bătrâni, cât și la Centrul de îngrijire și Asistență pentru Persoane cu Handicap Aldeni, ocazie cu care au constatat că sunt unele deficiențe, stabilind termene pentru remedierea situației.

Monitorizarea s-a efectuat până la data de 18.04.2014, când Fundația "Alexandru Ioan Cuza", reprezentată de către suspectul Alexandru Vasile, a fost sancționată contravențional cu suma de 5.000 lei, procesul-verbal fiind contestat la Judecătoria Buzău.

Din analiza rapoartelor de constatare nr. 5312 și 5313 din 24.04.2014, încheiate de inspectorii A.J.P.I.S. Buzău, se reține că nu au fost respectate, în totalitate, standardele specifice de calitate pentru centrele rezidențiale pentru persoanele vârstnice/persoanele adulte cu handicap, că nu au fost încheiate contracte pentru toți beneficiarii, precum și faptul că dosarele nu conțin toate documentele privitoare la standardele de calitate.

Din declarația medicului de familie Benga Alexandru Cristian a reieșit faptul că fiecare persoană aflată în Căminul de Bătrâni cât și din Centrul de Îngrijire Aldeni are fișă de consultație, că majoritatea persoanelor sunt diagnosticate cu tulburări mentale cu grad de deficiențe de comportament, tulburări schizoafective, oligofrenie, epilepsie.

Cu privire la persoanele decedate, medicul a arătat că, din luna noiembrie 2013 și până la data audierii (16.04.2014), au fost 7 decese, cauzele fiind de insuficiență cardiacă sau accidente vasculare și în niciun caz nu au fost semnalate leziuni de violență.

Din adresa nr. 5068/04.04.2013 a Primăriei comunei Cernătești rezultă că, în perioada 01.01.2013-04.04.2013, în cele două centre au fost înregistrate 14 decese (din care două în Spitalul Județean de Urgență Buzău), respectiv 6 decese în anul 2013 și 8 decese în anul 2014, cauzele fiind, în general, de hipertensiune arterială sau retard mental sever.

Pentru verificarea condițiilor de locuit, la data de 02.09.2014 procurorul de caz s-a deplasat la unitatea în cauză. Cu acest prilej a identificat doar un singur pavilion funcțional, în care erau cazate câte 3 persoane în cameră și, din declarația asistentei medicale Ilie Măria Ramona, a reieșit că mai sunt 4 vârstnici și 23 de persoane cu dizabilități, însă acestea din urmă vor fi preluate de alte centre de pe raza municipiului București. Cu ocazia cercetării s-a constatat că asistenta medicală era ajutată de 3 infirmiere.

Față de situația de fapt descrisă, s-a apreciat că aceste deficiențe nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor reclamate de Centrul de Resurse Juridice București și s-a dispus clasarea cauzei privind pe suspectul ALEXANDRU VASILE, [REDACTAT]

[REDACTAT] cercetat sub aspectul infracțiunilor de omor, lovirea sau alte violențe, supunerea la rele tratamente, tortură și abuzul în serviciu, prev. de art. 188 alin. 1 Cp., art. 193 alin. 1 Cp., art. 281 alin. 1 Cp., art. 282 alin. 1 și 2 Cp., art. 297 alin. 1 Cp., toate cu aplic. art. 38 alin. 1 Cp., pentru că faptele nu există.

CRJ formulează plângere la procurorul ierarhic superior care o respinge ca inadmisibilă, menționând totuși, în considerente, că, „în raport de cele menționate -care au vizat fondul plângerii- urmează să fie respinsă ca neîntemeiată”.

Pe fond, s-a apreciat că „ din verificarea actelor dosarului nu a rezultat că personalului Căminului Aldeni și conducerea acestuia au săvârșit fapte de natură penală cu privire sau asupra persoanelor internate, susținerile petentei inserate în plângerea și denunțul formulate nefiind suficiente pentru a dispune tragerea la răspundere penală, în lipsa unor probe care să conducă la această concluzie.

Cu privire la criticile formulate au rezultat următoarele:

- cercetările au fost declanșate în cauză la începutul lunii martie 2014, când organele de poliție, în baza delegării date de procuror, s-au deplasat la fața locului, au verificat condițiile existente, au ridicat acte , au cules date și informații de la persoanele internate și personalul căminului;

- începând cu luna aprilie, procurorul a audiat mai multe persoane implicate în activitatea căminului, nerezultând elemente care să conducă la săvârșirea unor fapte de natură penală;

- s-au solicitat relații la instituțiile implicate în autorizarea, verificarea și funcționarea centrului”.

În plus, s-a apreciat că petenta nu are calitate procesuală pentru a ataca soluțiile de neurmărire sau netrimitere în judecată, invocând în acest sens decizia ÎCCJ nr. 13/2011 din 19.09.2011, pronunțată în cadrul unui recurs în interesul legii.

Analizând această ultimă soluție, constat că ea este greșită pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 336 al. 1c. pr. pen „orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime”.

În speță, interesul CJR reiese chiar din statutul său , având ca obiect de activitate ale CRJ (printre altele) inclusiv „promovarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și protejarea acestora prin orice tip de activități”.

În raport de calitatea pe care o au cei considerați de CJR „victime ale infracțiunilor” s-ar pune firesc întrebarea cum ar putea să-și protejeze interesele persoanele cu dizabilități mintale, pentru că este clar că nu pot face acest lucru singure?

Dispozițiile deciziei menționate de prim-procuror nu se aplică în speță deoarece aceasta a avut în vedere stabilirea calității procesuale a Agenției Naționale de Integritate în ceea ce privește atacarea soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată.

Având în vedere că, în cuprinsul ordonanței de respingere a plângerii s-a analizat și fondul cauzei, apreciindu-se că plângerea este neîntemeiată, plângerea nu mai trebuie restituită la prim-procurorul instituției.

În ceea ce privește soluția dată, aceea de clasare, ea nu se sprijină pe niciun fel de probe, astfel:

Petenta a apreciat, în urma unor controale inopinate, că persoane angajate ale acestui cămin au comis infracțiuni de omor, lovire, supunere la rele tratamente, tortură, abuz în serviciu, arătând că, la momentul unei vizite, au constatat următoarele: toți beneficiarii prezentau echimoze, răni, cicatrici sau aveau membrele umflate datorită faptului că fuseseră legați cu sfoară, unele dormitoare erau mixte, într-o cameră de 3 paturi erau 6 persoane într-o stare avansată de sedare, legate cu sfoară, având răni grave, o altă persoană era complet goală, nesupravegheată, aflată într-o stare avansată de tremur, toalete foarte murdare, toți beneficiarii au spus că se simt rău de la medicație cerând ajutorul, majoritatea erau rași în cap, cu hainele rupte, pantalonii legați cu sfoară, nu li se permitea ieșire în aer liber, s-au plâns de un tratament inuman spunând că mâncarea este „scârboasă” și nu li se dă nici măcar o felie de pâine în plus, beneficiarii se bat între ei dar și cu personalul și nu au acces la medici de specialitate, orice formă de comunicare cu exteriorul este suprimată, nu pot intra în legătură cu rudele, personalul este ajutat de bărbați să le dezbrace pe fete, să le spele, să le lege etc.

Mai mult, doar între două vizite au decedat 7 persoane iar înhumarea a fost făcută fără certificat medico-legal sau investigații suplimentare referitoare la cauza decesului.

Deși faptele semnalate erau destul de grave (în cuprinsul denunțului, experții care s-au deplasat au detaliat cele constatate, făcând referiri concrete), soluția dată de procuror se bazează pe faptul că „deși s-a constatat în urma unor controale (efectuate de alte autorități) că nu au fost respectate, în totalitate, standardele specifice de calitate pentru centrele rezidențiale pentru persoanele vârstnice/persoanele adulte cu handicap, că nu au fost încheiate contracte pentru toți beneficiarii, precum și faptul că dosarele nu conțin toate documentele privitoare la standardele de calitate, aceste deficiențe nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor reclamate de Centrul de Resurse Juridice București.”

Ori, a nu îndeplini toate standardele nu are nicio legătură cu aspectele semnalate. Din contră, poți chiar să îndeplinești toate condițiile legale referitoare la funcționare și totuși personalul să comită fapte penale.

Volumul mare de probatorii din dosarul de urmărire penală îl reprezintă în mare parte actele de funcționare a căminului care nu au nicio relevanță în cauză.

Deși reprezentanții centrului au constatat personal aspectele semnalate, declarațiilor nu li s-a dat nicio eficiență.

Sigur că, legarea de pat, ținerea bolnavilor în condiții inumane, sedarea lor, nejustificată poate medical, lovirea lor, faptul că nu li se dă mâncare suficientă, pot constitui elemente ale infracțiunilor de lovire, tortură și chiar ucidere din culpă, însă Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău nu a cercetat în concret cele semnalate.

Faptul că există un medic de familie care are fișă de consultații pentru beneficiari nu exclude posibilitatea comiterii de infracțiuni.

Rezultă că majoritatea persoanelor sunt diagnosticate cu tulburări mentale cu grad de deficiențe de comportament, tulburări schizoafective, oligofrenie, epilepsie.

Ori, nu s-a verificat, de ex, dacă personalul angajat are pregătire necesară pentru a administra corect un tratament și dacă a făcut acest lucru (dacă există de ex. acte în care se menționează tratamentul primit, cine îl administra) pentru că, dacă ai anumite afecțiuni ,sigur că, neprimirea unui tratament sau primirea greșită a lui, pot avea ca urmare chiar moartea persoanei în cauză.

Deși rezultă, din actele dosarului că, în 2013-2014, căminul avea în jur de 30 de angajați, nu li se iau declarații decât la 2-3 persoane.

Deși petenta a precizat că printre persoanele care urmează să fie cercetate trebuie să se regăsească proprietarul căminului, administratoarea acestuia precum și orice alți membri ai personalului care se fac vinovați de abuzuri asupra beneficiarilor, din cuprinsul ordonanței de clasare reiese că singura persoană investigată a fost proprietarul căminului, Vasile Alexandru.

Având în vedere natura abuzurilor semnalate (condiții materiale precare, agresiuni asupra beneficiarilor, neacordarea tratamentelor medicale, avorturi forțate, încălcări ale vieții private, decese cauzate de lipsa de îngrijire), Parchetul trebuia să îi cerceteze și pe ceilalți angajați care aveau atribuții în îngrijirea și asistarea beneficiarilor.

Verificarea directă a condițiilor de locuit nu a avut loc decât la data de 02.09.2014, adică la mai bine de șapte luni de la data la care s-a formulat denunțul .

De asemenea, puteau fi audiate unele rude ale beneficiarilor sau personalul din centrul care ulterior i-a preluat referitor la cele semnalate.

Prin urmare, față de cele arătate, în baza art. 341 al. 6 lit. b C.pr.pen, se impune admiterea plângerii și restituirea dosarului , urmând să se dispună :

-audierea tuturor beneficiarilor căminului și a întreg personalului acestuia pe fiecare aspect semnalat de CRJ , mai exact cu privire la fiecare faptă apreciată în denunț ca fiind infracțiune împotriva persoanelor menționate ;

- verificarea actelor deținute de cămin pentru a se vedea dacă personalul angajat are pregătire necesară pentru a administra corect un tratament și dacă , în concret , a făcut acest lucru , cu referire la fiecare beneficiar ;

-audierea unor rude ale beneficiarilor și eventual a celor care ulterior i-a preluat de la cămin;

- verificarea documentelor legate de fiecare decedat și solicitarea unor opinii medicale independente referitoare la condițiile decesului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Admite plângerea formulată de către petenta FUNDAȚIA CENTRUL DE RESURSE JURIDICE, cu sediul procesual ales în București, str. Arcului, nr. 19, sector 2.

